

Núm. de Protocol: 1000040/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000044/2019

SENTÈNCIA 95-2019

PARTS:

Apel·lant: C. SL

Representant: Sra. EAM

Advocat: Sr. EGD

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EVC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre d'octubre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000040/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat C. SL va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de data 27 de març de 2017 que desestimava el recurs formulat contra la resolució dictada pel Ministre de Finances de l'1 de desembre de 2016, acordant la imposició d'una sanció igual a 23.400.- euros.

2.- En la sentència del 21 de març de 2019 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat C. SL.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 15 de maig de 2019, la societat C. SL estima en substància:

-la societat no tenia constància ni coneixement que l'autorització del Departament de transport de mercaderies i passatgers del Govern d'Andorra també havia d'haver estat presentada a la Duana per a la seva autorització.

-estaríem davant d'un fet sancionable que no ha produït cap defraudació dels drets i/o imposicions i/o benefici indegut per a la societat, per la qual cosa, en aplicació de l'article 248.2 de la Llei del Codi de Duana, la sanció a imposar a la societat hauria d'ascendir únicament a la suma de 210.- euros.

La societat C. SL ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 11 de juliol de 2019.

4.- En la seva contesta de data 4 de juny de 2019, el GOVERN estima en substància:

-la sanció és imputable a la societat a títol de negligència: el camió va ser importat sense realitzar les corresponents formalitats duaneres.

-el camió ha estat introduït de manera irregular al Principat d'Andorra ja que aquest no ha respectat les disposicions duaneres relatives a l'admissió temporal i el règim d'admissió temporal no s'atorga automàticament.

-la societat era perfectament coneixedora de l'obligació de declarar la mercaderia importada compte tingut que ja ho havia fet en d'altres ocasions.

El Govern ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 1 de juliol de 2019.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com costa en l'exposició de fets de l'acta de contencions del 31 de maig de 2016 (foli 73) els agents de duana han constatat que un vehicle estranger ha descarregat mercaderies a la zona alta de les pistes de G. Els agents demanen al conductor del vehicle de l'empresa C. la declaració d'importació del vehicle. El conductor *"comenta que no s'ha efectuat dita declaració temporal, fent-nos entrega de la sol·licitud d'autorització per a la importació temporal de mitjans de transport."*

Tercer.- En aquest cas, es tracta d'una importació temporal de mitjans de transport; aquest règim és regulat pel *"Reglament d'aplicació de la Llei 5/2004, del 14 d'abril, del Codi de Duana - L'admissió temporal"* (BOPA, Any 17 núm. 31 (6 d'abril de 2005) i, particularment la secció 13 Mitjans de transport.

L'admissió temporal del vehicle ha de ser autoritzada pel Departament de transport del Govern, però també per la Duana.

En efecte, als termes de l'Article 19-3 del Reglament

"3. Les disposicions de la present secció s'apliquen sense perjudici de les disposicions nacionals en vigor en matèria de transport relatives, en especial, a les seves condicions d'accés i d'execució."

L'article 140 de la Llei 5/2004, del 14 d'abril, del Codi de Duana disposa: *"L'autorització d'admissió temporal es lliura a demanda de la persona que utilitza o fa utilitzar aquestes mercaderies"*.

L'article 30 del Reglament preveu les modalitats d'aplicació d'aquesta autorització:

"Demanda

1. La demanda es fa de conformitat amb l'article 3, apartat 1, del Reglament d'aplicació de la Llei 5/2004 del Codi de Duana - Disposicions comunes als règims duaners econòmics i el dipòsit duaner, i segons el model

que figura a l'annex núm. 1 d'aquest Reglament. La demanda ha de ser presentada per la persona a la qual es pot atorgar l'autorització, en aplicació dels articles 96 i 140 del Codi.

2. La demanda es presenta a les autoritats duaneres.”

Aquesta Sala ha aplicat aquests texts i la seva jurisprudència és la següent:

- “En absència d'aquesta autorització, els interessats no poden gaudir dels beneficis vigents en la matèria, de manera que no resulta procedent aplicar en aquest cas cap de les exoneracions que postula la recurrent”.

Sentència 26/2009 del 26 de març de 2009

-“L'empresa per tant, ha desconegut les disposicions ja citades relatives a l'admissió temporal dels vehicles. Les formalitats exigides per aquests texts han de respectar-se rigorosament en la mesura on el règim d'admissió temporal és un règim excepcional d'exoneració que el servei de Duana ha d'estar en condicions de controlar en vistes d'evitar els fraus. La demanda d'autorització permet per tant, al servei de Duana d'efectuar aquests controls”.

Sentència 89/2011 del 16 de desembre de 2011

-S'ha introduït en territori andorrà el mitjà de transport necessari, és a dir, l'autocar propietat de la recurrent, i això sense realitzar la declaració duanera corresponent. Aquesta introducció és constitutiva per sí sola de la infracció tipificada en l'article 248.1.a) del Codi de Duana

Sentència 24/2017 del 20 d'abril de 2017

Resulta d'aquesta interpretació que la introducció del vehicle era irregular.

En conseqüència, aquesta irregularitat comporta el naixement d'un deute duaner, en aplicació de l'article 196 del Codi de Duana:

“1. Un deute a la importació neix com a conseqüència de la introducció irregular al territori duaner del Principat d'Andorra d'una mercaderia subjecta a drets a la importació.”

No poden prosperar els arguments de la societat segons els quals, “la societat no tenia constància ni coneixement que l'autorització del Departament de transport de mercaderies i passatgers del Govern d'Andorra també havia d'haver estat presentada a la Duana per a la seva autorització”.

En efecte, el model de la demanda d'autorització és ben clar i indica: “Autorització del Cos de Duana”, “Autorització del Departament”. A més, la societat és un professional i coneixia perfectament aquest procediment; en efecte, havia presentat abans declaracions a la Duana: 19 de maig de 2014 (foli 125); 28 d'abril de 2015 (foli 128).

Per aquests motius, s'ha de confirmar la sentència recorreguda.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat C. SL, contra la sentència dictada el 21 de març de 2019 pel Tribunal de Batlles, Secció Administrativa.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió Tècnica Tributària és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.